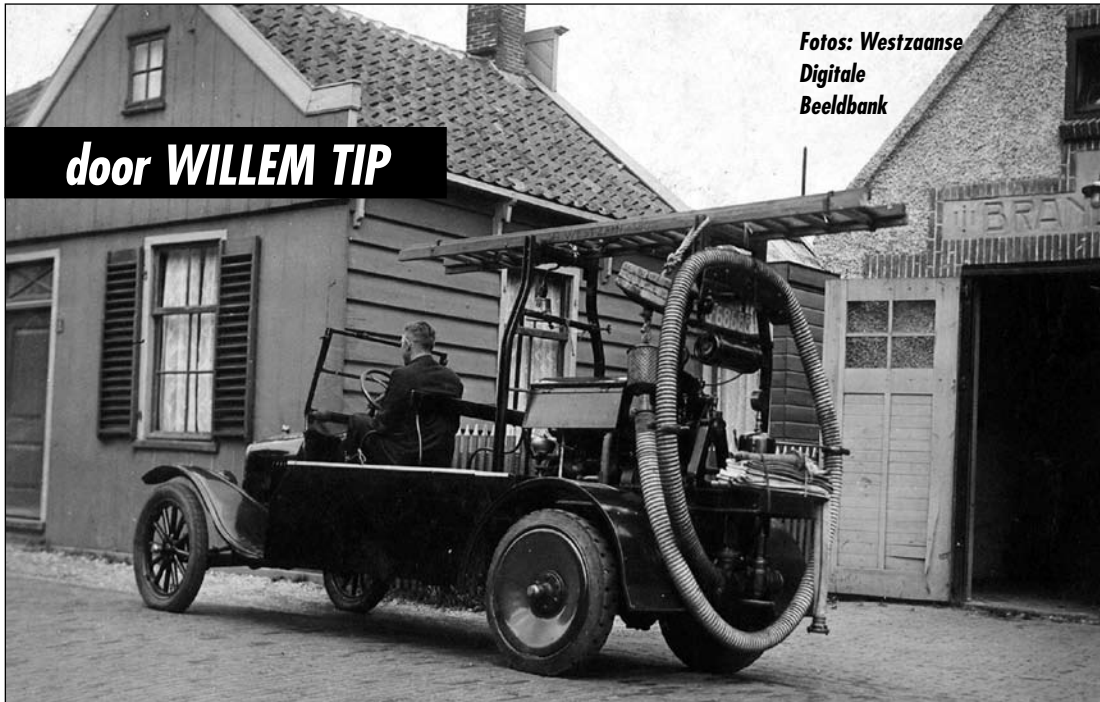

De Geschiedenis van Westzaan opnieuw beschreven

Deel 65

Fotos: Westzaanse
Digitale
Beeldbank

door WILLEM TIP

Vrijwillige Brandweer

De Vrijwillige Brandweer van Westzaan zorgt bijna een eeuw voor de brandbestrijding en de brandveiligheid in het dorp. In het begin van de 21ste eeuw neemt het aantal vrijwilligers echter geleidelijk af terwijl tegelijk de brandweerorganisatie in Zaanstad streeft naar een belangrijker plaats voor de beroepsbrandweer. De kleine brandweerorganisaties in Westzaan delven uiteindelijk het onderspit. Midden 2007 wordt eerst de brandweergarage in Westzaan-Zuid gesloten. Een jaar later, in juli 2008 volgt de sluiting van de brandweergarage in Westzaan-Noord, een uitvoerig pleidooi van de Westzaanse Vrijwillige Brandweer bij de gemeente ten spijt. Er zijn 1352 handtekeningen ter ondersteuning. Een van de laatste branden waarbij de Westzaanse brandweer zijn kunnen toont is de brand op 2 januari 2008 in de 'hut' van molen het Prinsenhof. Inbrekers hebben hier zo hun sporen willen uitwissen. De hut gaat geheel verloren maar het Prinsenhof blijft dankzij de inspanningen van de brandweer gespaard. De molen is juist in restauratie. De verwoeste hut wordt in de oude vorm herbouwd en kan als eerste eind september 2008 worden heropend. Leden van de brandweer tekenen voor de openingsplechtigheid. De geheel gerenoveerde molen volgt later in het voorjaar van 2009. Wat rest is een passend eerbetoon aan de negentigjarige brandweervereniging.

Tijdens de Nieuwjaarsreceptie van 2009 in 't Reght Huys wordt haar de jaarlijkse Visser-Schoen prijs uitgereikt. Brandweervoorzitter Otto Hauzendorfer spreekt namens de leden het dankwoord.

Comité Bejaardentochten

Op 12 september 1928 organiseert het Westzaanse Comité Bejaardentochten zijn eerste uitje voor bejaarden van 65 jaar en ouder. Een geduchte stoet van 23 automobielen begeeft zich naar Bergen aan Zee. Daar is allerlei vertier, zelfs ontwaart men een speeltuin. De krant meldt: "Onder gezelligen kout werd zoo eenigen tijd genoten, tot één der ouden op het idee kwam ook eens in den speeltuin een kijkje te nemen". In optocht ging het nu daarheen. Met allemaal een handje werden eenige mannetjes op de paarden van den draaimolen geheschen. Ook de wipplank was een attractie. De tocht is het begin van een traditie die zeventig jaar zal standhouden. Elk jaar krijgen alle Westzaners een envelop aangereikt met het opschrift 'Werp mij niet in de prullenmand' en het verzoek om een bijdrage.

Aan de tocht nemen steeds meer bejaarden deel. Het hoogtepunt bereikt het Comité in het na-oorlogse jaar 1947. Honderdveertig mensen voegen zich in een tocht met 29 auto's en twee bussen naar

de Loosdrechtse plassen. Zoals elk jaar gaat bij terugkomst Crescendo voorop in een feestelijke optocht die begint aan de Overtoom in het uiterste zuiden en die eindigt voor het Raadhuis.

In de loop van de volgende jaren neemt het aantal deelnemers echter geleidelijk af. De Westzaanse bejaarden vinden steeds meer zelftijd en gelegenheid om uit te gaan. Op 19 juni 1997 houdt het Comité zijn laatste tocht. Een enkele reisbus volstaat. Na een bezoek aan Bergen, Hoorn en Wormer heeft men een plechtig slotdiner in de Prins. Crescendo vaardigt zijn Boerenkapel af. De Westzaanse Gemeenschap en het Geertje Visser Schoen fonds zenden hun voorzitter. Met een afscheidslied huldigt men de familie Allan die bijna veertig jaar de organisatie heeft gedragen.

Twee bijzondere Westzaanse stichtingen

Geertje Visser-Schoen (1901-1986) leeftafgezonderd met haar man in een huisje achter de Kerkbuurt. Ze verkoopt snoepgoed op de Amsterdamse Albert Cuypmarkt. Veel heeft het echtpaar niet nodig. Alles wat Geertje overhoudt wordt opgespaard. Na het overlijden van Cornelis Visser (1974) trekt Geertje in het verzorgingshuis Lambert Melisz (1979). Een jaar voor haar overlijden verhuist zij naar het verpleeghuis Oostergouw (1985).

In 1979 brengt zij een startkapitaal van 250.000 gulden onder in de nieuwe Stichting Geertje Visser-Schoen. Deze stichting steunt alle activiteiten die in het belang zijn van het Westzaanse sociale en culturele leven. Verenigingen kunnen een bijdrage in hun kosten krijgen. Ook geeft de stichting in 1992 bijvoorbeeld een bijdrage in de aankoop van een schilderij van de legendarische Lambert Melisz. Dit schilderij hangt sindsdien in de IJkkamer van 't Reght Huys. Elk jaar kent het fonds op de Nieuwjaarsreceptie van de Westzaanse Gemeenschap in 't Reght Huys een prijs toe aan een verdienstelijke Westzaner of groep Westzaners.

Kok-Voogd stichting

In het huis 'De Vier Winden', halverwege de Middel woont tezelfdertijd Klaas Kok. Klaas heeft een bijzondere gave. Hij weet waar hij in de weilanden rond Westzaan bodemvondsten kan aantreffen. Schalen, kruiken, flessen. Zijn dagen vult hij met het te voorschijn brengen van deze eeuwenoude voorwerpen, honderden stuks. In 1989 schenkt hij de gehele verzameling aan de 'Stichting Westzaanse bodemvondsten Kok-Voogd'. De stichting vindt voor de meest aansprekende stukken een tentoonstellingsruimte in de Grote Kerk. Daar zijn de vondsten permanent te bezichtigen.